

"І щастя огорне,
якщо слова

Знайдуть дорогу
у Душі бедзоння"

Ольга Лішчук

Ольга Лішчук -

писемниця, композиторка, бард, волонтерка.

Членкиня міської організації композиторів Запоріжжя (2015),

Національної спілки писемників України та

Всекраїнської асоціації сатириків і шуточників «Весела Сір»

ім. Петра Рєбра (2017)

Вітаємо Ольгу Ліщук з Днем народження!

Бажаємо Вам невичерпного джерела натхнення,
нових творчих злетів, міцного здоров'я,
оптимізму та миру.

Нехай кожен день приносить Вам задоволення
від улюбленої справи, а Ваша енергія та доброта
продовжують зігрівати серця людей.

З повагою Наукова бібліотека НУЗП

Ольга Миколаївна Лішчук

народилася 01.07.1966 р. в Казахстані; батько був зоотехніком, мама - вчителькою.

Ольга закінчила дитячу музичну школу з класу баяну, середню школу із золотою медаллю, а також фармацевтичний факультет Запорізького медичного інституту з червоним дипломом.

Працювала в аптеках Запоріжжя та області, потім — в Лівії, Йорданії та Італії.

Спалах творчості прийшовся на 2015 рік — вийшли в світ поетична збірка «Чудеса по заказу» та фантастична повість «Стрибок», в журналі «Хортиця» надруковано вірші, отримано перемогу в одній з номінацій на фестивалі в Запоріжжі з авторською піснею «Танго на городі».

У творчому доробку мисткині різно жанрові книжки:

- поетичні збірки «Чудеса по заказу» (Запоріжжя, 2015), «Щоб легше йти» (Запоріжжя, 2016), «Курортний рай» (Запоріжжя, 2017);
- пісенники «Пісня моя» (Запоріжжя, 2016) і «Осінній зорепад» (Запоріжжя, 2017);
- збірки «Борщик» (Запоріжжя, 2019); “Сонях” (Запоріжжя, 2021);
- фантастичні повісті «Стрибок» (Запоріжжя, 2015) і «Прибуття» (Запоріжжя, 2017);
- фантастичний роман «Зірки не розкажуть» (Запоріжжя, 2020);
- дитяча книжка «Казки старої Шовковиці» (Мелітополь, 2020).

Ольга Ліщук

Має Диплом переможця в номінації "Краща поезія" фестивалю сучасної української авторської пісні та співаної поезії "Словоспів" (Рівне, 2021).

Отримала перше місце в конкурсі оповідань "День Незалежності 2120" на літературній платформі "Аркуш" (2021).

Публікант конкурсу фантастичних мініатюр «Україна. Вчора, сьогодні, завжди!» творчого об'єднання "ЛІТавиця" (2021).

Лавреатка літературного фестивалю-конкурсу «І тихим островом калиновим, згадалось батьківське село...» (Брусилів, 2021).

Отримала Диплом-відзнаку 70-го загальнопольського конкурсу співаної поезії (м. Стари Сонч, Польща, 2025).

Твори Ольги Ліщук увійшли в альманахи: «Мовою серця» (Івано-Франківськ), «Зірка Різдва» (Запоріжжя), «В стінах срібного віку» (Запорізька область), «Співоча Україна» (Запоріжжя), "Україно моя, твоя доля стає і моєю..." (Запоріжжя).

а також в антології: «Не міліють джерела Дніпрові» та «Література Запорізького краю кінця ХХ – початку ХXI століття».

Волонтерська діяльність Ольги Ліщук

У 2014 році Ольга Миколаївна розпочала активну волонтерську діяльність. Писала вірші благодійних концертів, що проводилися в зоні АТО.

Ольга Ліщук має Диплом І ступеня огляду-конкурсу «Українка: жінка-волонтер, жінка-воїн, жінка-герой» (Київ, 2017).

Величезна любов до українського слова, патріотичні почуття з вірою у світле майбутнє України дали Ользі Ліщук поштовх для написання літературних творів.

Знайомство студентів та співробітників НУ “Запорізька політехніка” з ними відбулося у науковій бібліотеці університету під час зустрічей з поетами Запорізького краю.

Ольга Ліщук читає свої твори.

Наукова бібліотека НУ Запорізьк...
Підписано 766 користувачів

Підписатися

9

1

Поділитися

Завантажити

...

Фрагмент відео - виступ О. Ліщук у науковій бібліотеці
НУ "Запорізька політехніка", 2015

*"Молюся і чекаю на той день, коли зможу повернутися
якщо й не в свій дім, то хоча б у Запоріжжя"* О. Ліщук

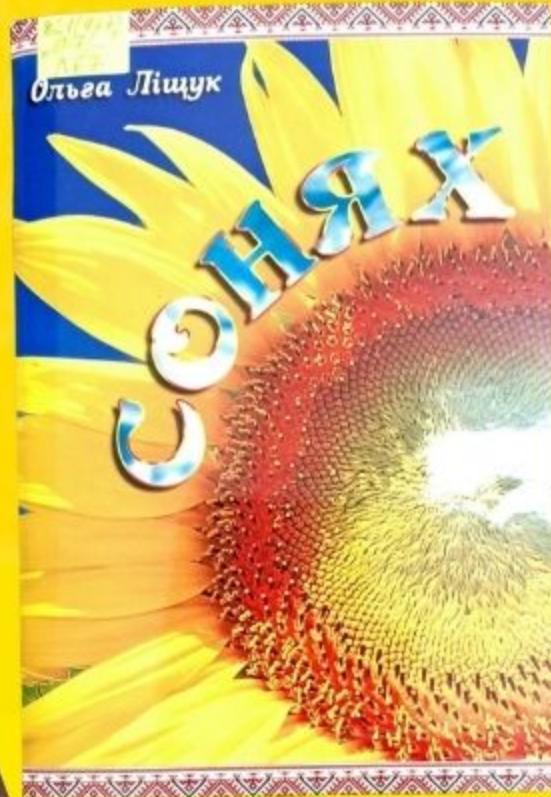
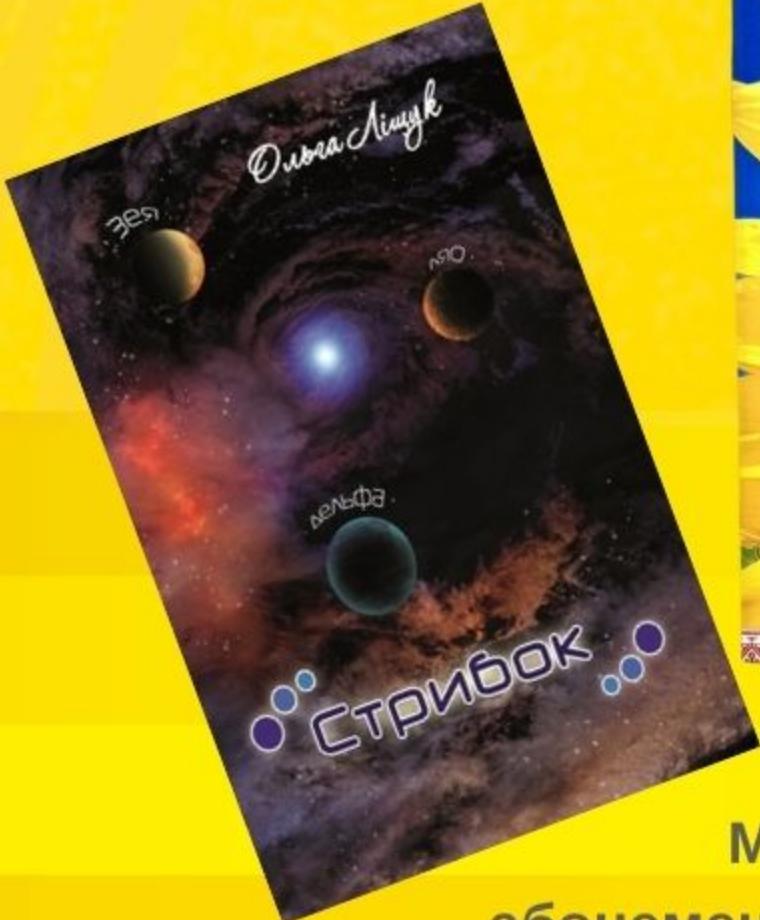
Наразі, через військові дії в Україні,
Ольга Ліщук перебуває в Польщі. Продовжує
свою творчу та волонтерську діяльність:
записалася на курси польської мови,
знаїшла Центр культури, познайомилася з
дівчатами-активістками, навчилася робити
окопні свічки, почала готувати свої авторські
програми.

Авторський вечір О. Ліщук
для українців міста Криниці-Здруй

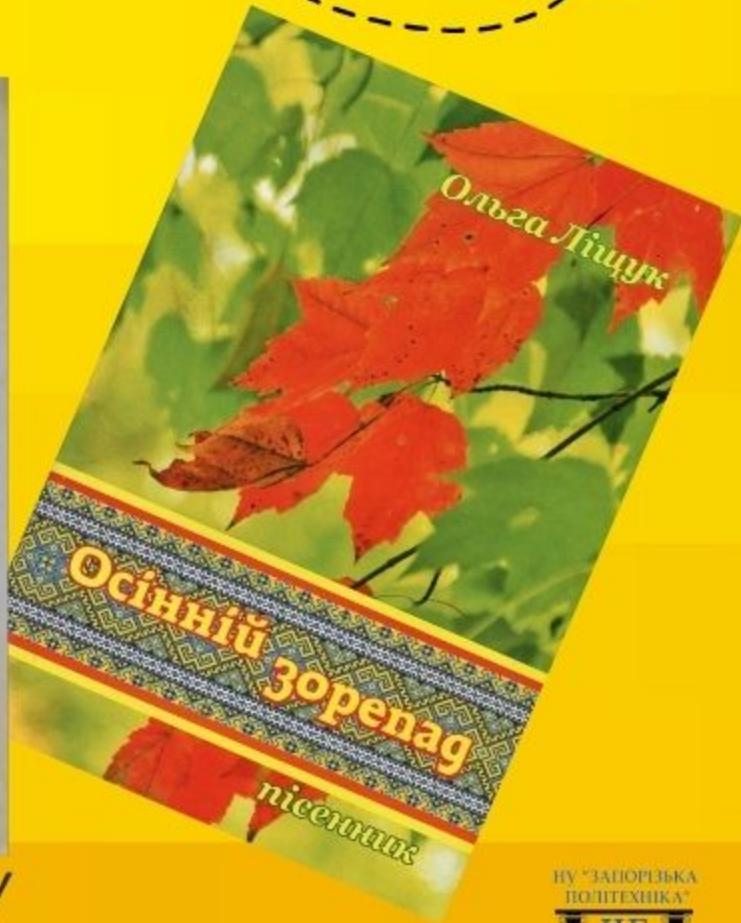
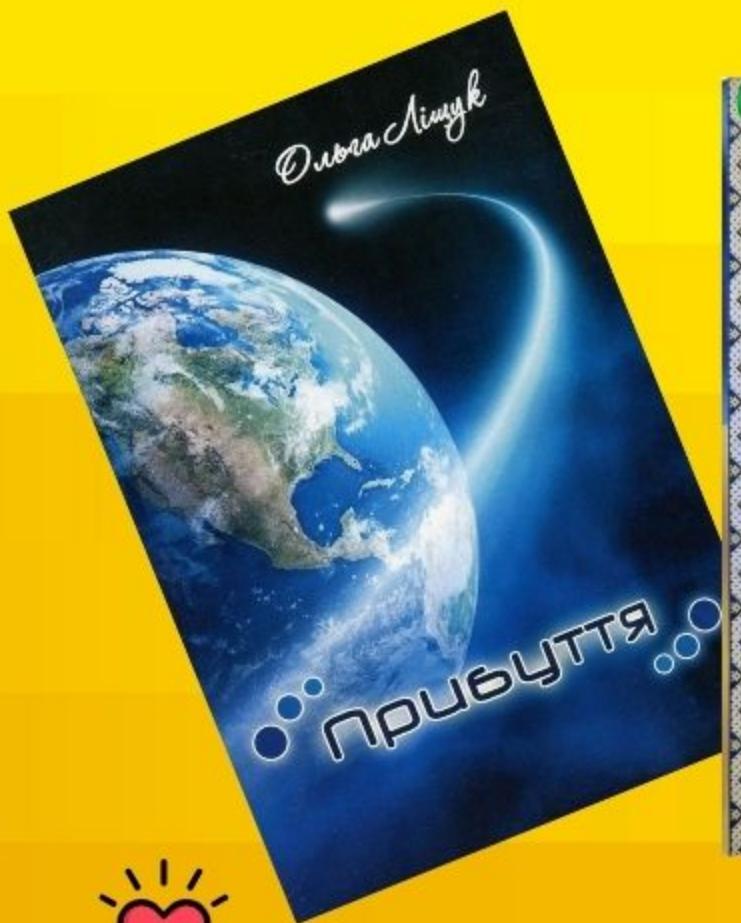

Диплом-відзнаку 70-го загальнопольського конкурсу співаної поезії і
декламації вручає Ользі Ліщук голова жюрі Януш Міхалік, м. Стари Сонч

У Наукової бібліотеці НУ “Запорізька політехніка”
творчість Ольги Ліщук представлена у наступних виданнях:

Місце знаходження:
абонемент художньої літератури,
ауд. 514

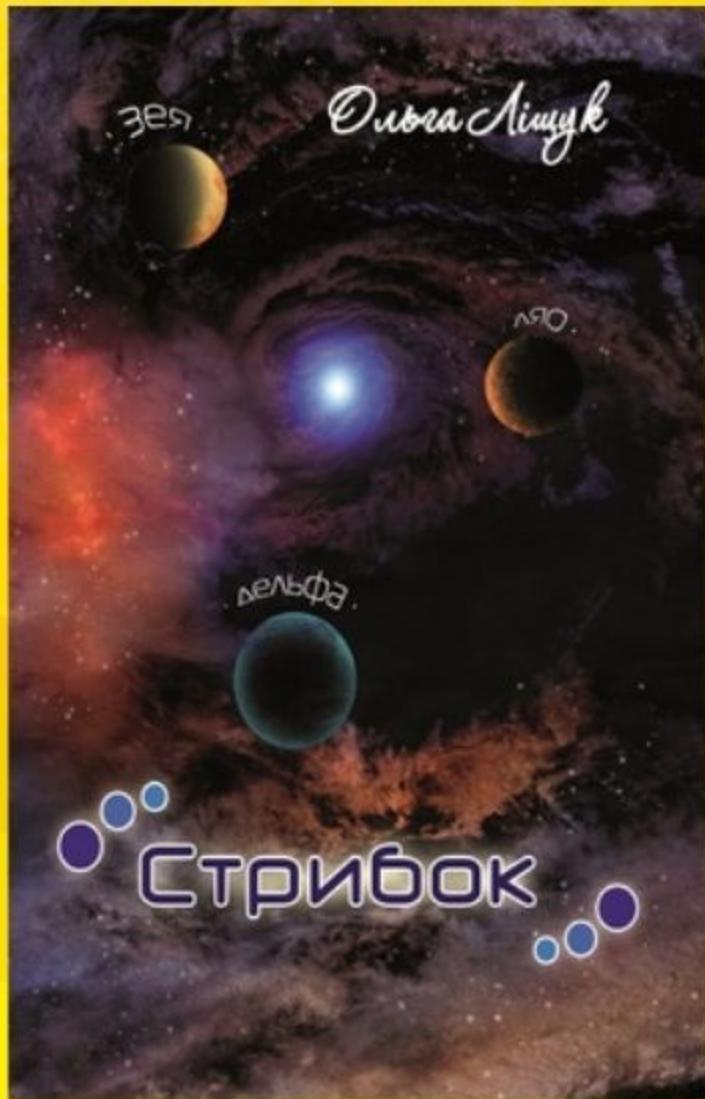

Дарунок від НСПУ

Щиро дякуємо авторці за подаровані книжки!

Це перша книга прози
Ольги Ліщук.

**Розмаїття життєвих
форм на планеті... Як
сталося, що такі різні
істоти живуть поруч?**

Звичайно, наука та
релігія дають відповідь
на це запитання. Та ав-
торка поділилася з чита-
чем казковою версією,
яка прийшла їй уві сні.

**Фантастична повість
призначена для
широкого кола читачів.**

**Ліщук О. М. Стрибок : фантастична
повість / О. М. Ліщук. - Запоріжжя :
Плюс 73, 2015. - 152 с.**

• ПОЧАТОК ЦІЄЇ ІСТОРІЇ •

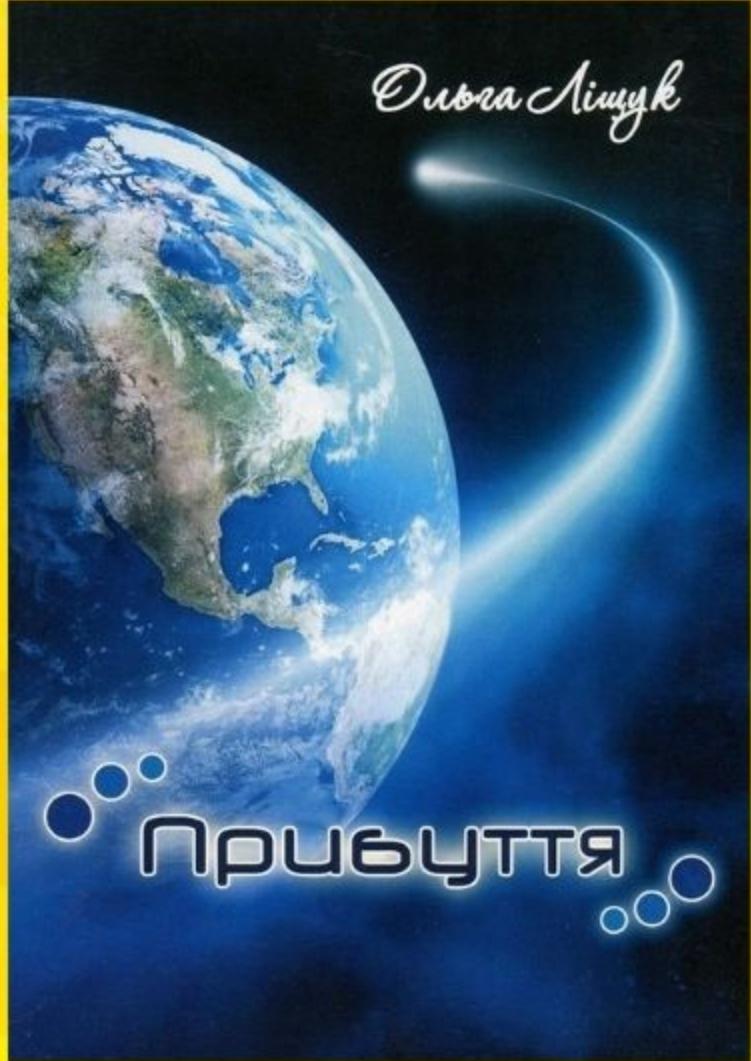
...Вибуоче вариво енергії пінилося згустками – виникаючими і миттєво зникаючими. Безтурботний Дух споглядав досконалість процесу...

I – ось воно! – в якусь мить Дух народив Думку про ці енергетичні згустки. I, можливо, нічого б не сталося, якби цю Думку, що мала всі властивості Духа, та й не підхопила Енергія Творення. Томливе прагнення до Реалізації тривало мізерну частку миті: Думка і Творення знайшли третій компонент – Енергетичний Згусток – і «пірнули» в нього. Стався перший Великий Вибух, який дав початок Простору і Часу в окремо взятому згустку енергії...

• СЬОГОДЕННЯ, ПЛАНЕТА ЛЯО •

«Це – насмішка. Це – просто насмішка...» – Io дерся вгору по скелі, не помічаючи нічого навколо. Пальці самі знаходили щілини та виступи у висушеній сонцем гірській породі, а думки були зайняті недозволеними міркуваннями – про Несправедливість. Піт заливав очі, русяве волосся поприлипало до лоба, кілька разів підошви ніг трохи не зісковзували з опори, та Io не зважав на це. Думки тіснилися в голові, як камінці в сумці декоратора (із-за якого Io міг опинитися в медцентрі сьогодні вранці), і одна з них, абсолютно недільна й нерозумна («А як зеєць заліз би сюди у своїх сандаліях?»), трохи не коштувала Io життя – він розсміявся і мало не полетів донизу. Притиснувшись до прохолодної скелі, Io відсапався, підняв очі – і... побачив тільки рожеве небо. За півметра підйом закінчувався. Де б узяти сил на цих півметра?.. Навіщо він взагалі ліз на цю скелю? Руки-ноги не хотять рухатися, тіло ніби зрослося з каменем, обличчя раптом

Друга книга прози
Ольги Ліщук "Прибуття"
продовжує пригоди
героїв фантастичної
повісті "Стрибок".

Фантастична повість
призначена для широкого
кола читачів.

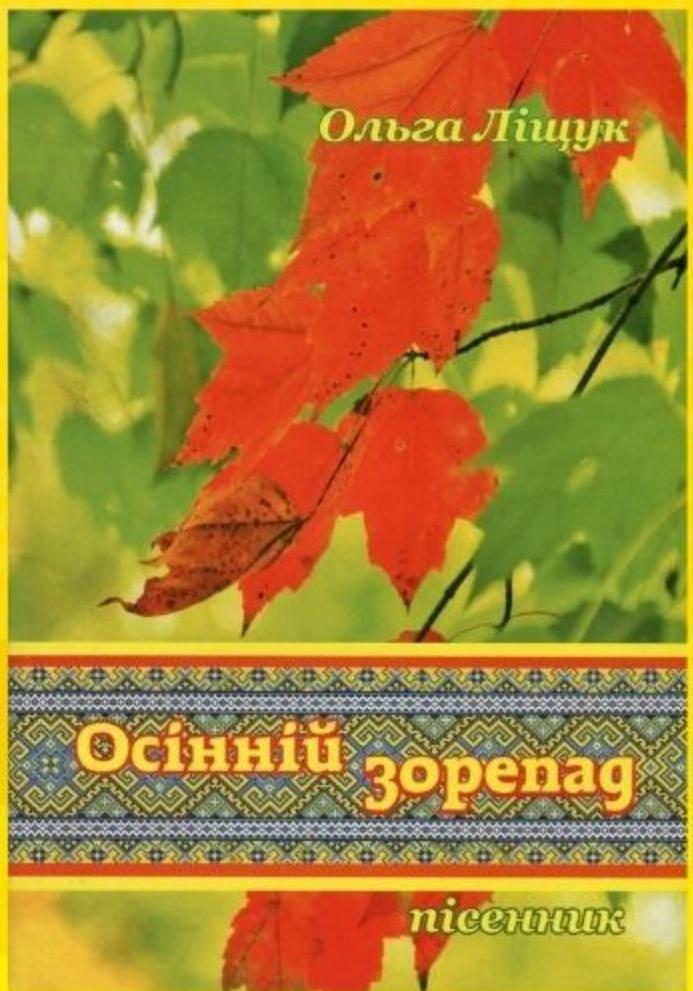

Ліщук О. М. Прибуття : фантастична повість / О. М. Ліщук. - Запоріжжя : Меркулова О. Г., 2017. - 104 с.

...ло, як зачарований, дивився на двері чарунки, що за останні дні вкрилися складним візерунком тріщин-зморшок. «БУХ!!» – нові зморшки... «Мабуть, сьогодні», – ні до чого промайнула думка. Сьогодні – що? ВОНО вирветься? Чи...

«БУХ!!!» – величезна тріщина поділила двері навпіл. Другий черговий, доволі літній кремезний чоловік (здається, з конструкторів), підскочив до панелі на зовнішній стіні та рвучко розтрощив лікtem захисний екран. «Що він робить?» – не зрозумів Io (пан Io, видатний Головний Дослідник Триєдності, після «пробудження» – на превеликий жаль! – втратив і розумову, і фізичну жвавість).

Наступне «БУХ!!!» виявилося останнім. Двері розкололися, і шипляча пориста сіра маса, яка (мабуть, під впливом радіації, що помалу, але все ж таки випускають стіни і за рахунок цього дають освітлення) за ці незліченні роки виросла із мікроорганізмів зейського ґрунту, почала заповнювати собою коридор. «Ля, ВОНО мене єсть!..» – тільки й встиг передати Io. А потім, поки маса, наче приміряючись до незнайомого об'єкту, обволікала кожну волосинку на тілі, просочувалася в отвори й пори, у передсмертній агонії Головний Дослідник побачив одразу все своє життя: щасливе дитинство на Ляо, початок навчання, усвідомлення наближення Великого Вибуху, робота, винахід Лу та його дружини Ля, розчарування, ще робота й робота; допомога насів, побудова корабля, «присипання» в ньому всіх бажаючих жителів Триєдності, представників живого світу Зеї та зменшених мурів і насів; старт корабля, стрибок на двадцять років уперед у новостворений Космос, переконання в перемозі при погляді на прилади, що показували: простір зовні охолоджується щосекунди на

Ліщук О. М. Осінній зорепад : пісенник / О. М. Ліщук. - Запоріжжя : Меркулова О. Г., 2017. - 84 с.

Пісенник "Осінній зорепад"- шоста книга Ольги Ліщук. Така назва з'явилася тому, що саме осінь 2016 р. видалася для мисткині рясною на пісні.

Тут ви знайдете пісні на слова Ольги Ліщук, П. Ребра, О. Теліги, П. Юрика, А.Лупиноса, П. Вольвача, М. Буряка, М.Білокопитова та інших відомих поетів. Серед композиторів-співавторів - В.Козеровський, Л. Бояренцева.

Осінній зорепад

ХАЙ БУДЕ ВСЕ У ВСІХ!

Слова Ольги Ліщук Музика Володимира Козеровського

Ольга Ліщук

Хай буде все у всіх, чого хто скільки хоче;
Хай радість обійма зажурені серця!
У кожній хай сім'ї мале дитя лопоче,
І зерна золоті хай поле обіця.

ПРИСПІВ: Хай буде все у всіх, хай буде все у всіх,
Хай буде все у всіх, хай, хай, хай!
Хай буде все у всіх, хай буде все у всіх,
Хай буде все у всіх, хай, хай, хай!

Хай буде все у всіх, нехай здійсняться мрії;
Добробут завіта і в місті, і в селі!
Хай в спеку мовчазну і в снігові завії
В душі у всіх живе лише тепло.

ПРИСПІВ.

Хай мають всі усе, до чого є бажання!
Хай щастя завіта упевнено до вас,
Здоров'я приведе, і успіх, і кохання!
Життя – найбільший скарб – із нами повсякчас!

ПРИСПІВ.

Ліщук О. М. Борщик : пісні, поезії, казка /
О. М. Ліщук. - Запоріжжя : Меркулова О.
Г., 2019. - 88 с.

“Борщик” - восьма книга Ольги
Ліщук. Містить пісні, вірші для дорослих
і дітей, казку для старшокласників.

ВІД АВТОРА

Наварила борщику –
Вкинула в қаструлю
Туморесок з кошика,
Критики пілюю,

Як приправу – ноточки,
А з мелодій – соус,
Віршів – аж три горсточки,
Ще й переклад – бонус!

Диткам – віршик з Дощиком,
А для учнів – казка...
Все в моєму борщику –
Пробуйте, будь ласка!

Ольга Ліщук

Ольга Ліщук

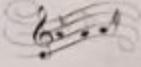
КАЛИНА

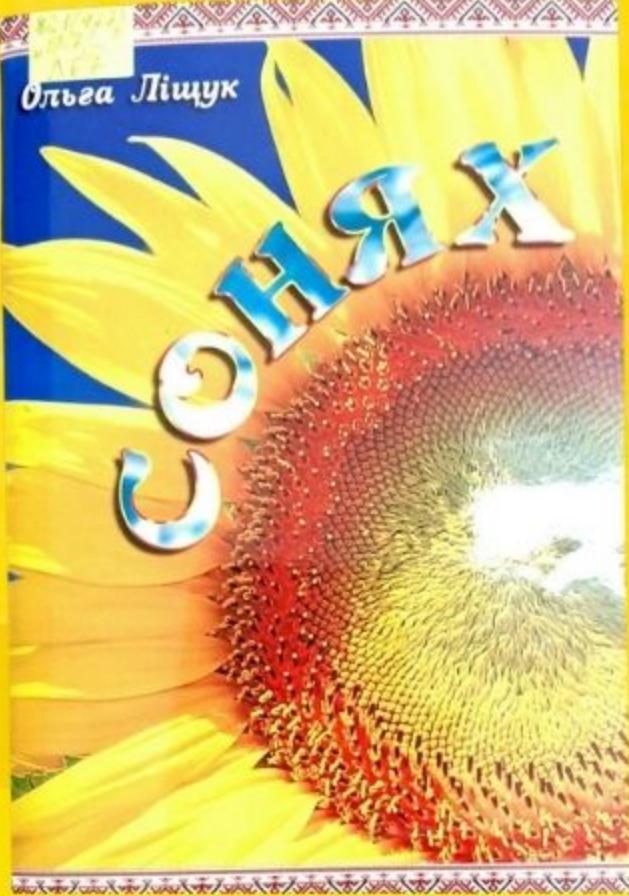
казка

День видався хороший. Випроставши різне зелене листячко, поважна Калина спостерігала, як на небі весняне Сонечко свариться з Хмаркою. Вітерець-жартівник, який легко міг би це припинити, заховався у вже зміцнілій траві й звідти пирхав зо сміху, примушуючи заклопотану своїм цвітінням Кульбабу незадоволено хитатися. Калина зверхнью поглянула на квітку – куди поспішає? Аби зголоднілим бджолам догодити? От вона особисто чекатиме ще з місяць – доки бруньки з тендітними квіточками не вигріються як слід. Що там Сонечко – перемогло? Ні, поступилося – перші веселі краплі квітневого дощика заходилися напувати степ і... знайшли Вітерець у його скованиці! Удавано зітхнувші, Вітер вилетів із трави та взявся допомагати Хмарці, штовхаючи її небом – щоб добре дощила!

За годину Калина, як порядна господиня, задоволено оглядала свої володіння, що й досі виблискували крапельками під Сонечком, яке сьогодні вже ні з ким не збиралося ділити небо. Он – ледь видно село. Від нього біжить у степ дорога, але повертає вчасно – далеко звідси, тож машини, що іноді проїжджають нею, не заважають. З інших боків підступається ріденький лісочок, з якого взимку прилітають пташки, щоб ласувати червоними ягідками. Майже з-під коріння вибивається ввічливий Струмочок. А ось, зовсім поряд, найбільша радість і вітха – ледь помітна тоненька гілочка з двома листочками. Це – донечка, що проросла з позаминулорічної ягідки. Живи й радій! Але...

Вже й не пригадаєш, коли це почалося... Час від часу спочатку здалеку, а потім все більше й більше лунав грім, але поганий – не з хмар. Іноді прилітали бджоли, та не з вуликів, а бездушні, безжалінні, що боляче обривали ли-

**Збірка пісень і віршів
“Сонях” -
11 книга Ольги Ліщук.**

**Призначена для вико-
навців поетичних творів і
пісень та широкого кола
чиачів.**

Чи то лютують взимку холоди,
Чи літо припікає до нестями –
Як море повне краплями води,
Так простір повені віршами й піснями.

Потрібно зупинитися на жить,
Забути про буденність на хвилину –
І враз рядок римований сп'янить,
Підкине який образ, мов перлunu.

Від того запалає голова
В солодких муках творчого безсоння...
І ЩАСТЬЯ огорне, якщо слова
Знайдуть дорогу у Душі бездоння.

**Ліщук О. М. Сонях. - Мелітополь : Меліто-
польська міська друкарня, 2021. - 80 с.**

Сонях

Соловейко цвірінкує знадвору...

ГРУДЕНЬ 2019-го

Птахи на деревах – мов ноти,
В калюжах земля – мов гуаш...
Дощу мерехтливі щедроти
Штрихують небесний вітраж...

Повітря аж пахне Весною
Й тримає настирливо «плюс»;
Садки багатіють травою...
Пробачте Природі конфуз!

Зізнаюсь: це я попросила
У Грудня відстрочки Зими,
Бо холод терпіти несила,
Пірнати в снігові килими...

Що в лампі wagonь прикрутила –
Так паморозь Душу звела...
Я віхолам врізала крила,
Щоб мати ще трішки тепла...

Ще візьмуться править морози,
Пороши блисне сивина...
В Души ж нехай висохнуть слези,
Хай встигне зігрітись вона!

Тоді заметілям дозволю
Погратися білим рядном;
Натішиться Зимонька вволю!
...Погляньте – вже й сніг за вікном!..

У альманасі зібрано твори сучасних письменників Запорізького краю, тих, хто брав участь у боротьбі за Незалежність України, і її ровесників, творче становлення яких відбува-лося вже за сучасних умов.

Кожен вірш є невеличкою цеглинкою доріврення художнього образу сучасної України.

У книзі є твори, присвячені доленоносним сторінкам розвитку української держави, здобуткам і перемогам на різних витках історії...

Ольга Ліщук // «Україно моя, твоя доля стає і моєю....» : альманах творів письменників Запорізького краю до 30-річчя Незалежності України / упор. О. О. Стадніченко. - Запоріжжя : Совєтнікова К.С. 2021. - 280 с.

122

Україно моя, твоя доля стає і моєю...

ЖИВІТЬ!

Цілувала Доля мої руки,
Добровольцем як ішов на Схід,
Обіцяла переможні звуки,
Обіцяла щастя на сто літ...

Та, мабуть, в бою перелякалась,
Бо втекла... А «гради», бачте – ні:
Бліскітками в мозку застрокалось,
Почорніло тіло у вогні...

Там я залишився, серед поля,
Під селом... Немає вже села...
Час минув. Малесенька Тополя
Крізь мое серденько проросла!

Доля повернулася в намисті –
Хоч, лисиця, вкоротила вік! –
Обіцяє шовковисте листя,
Дощ – за розкладом, на цілий рік.

Їй не вірю. Буду виростати
Завдяки чи всупереч дощу!
Спробуйте з'явитись, супостати, –
Разом з Вітром Смерч на вас пушу!

Я вже бачу – з кожного Героя
Тягнеться сплетіння верховіть.
Не припинено служіння боєм:
Ми тепер – кордон, а ви – живіть!

Інтернет-посилання:

- Сайт Ольги Ліщук - члена Національної спілки письменників України. — Електрон. дані. — Режим доступу:
<https://olgalishchuk.blogspot.com/>
- «Зірки не розкажуть» так, як Ольга Ліщук. Презентація. Письменницький портал Пилипа Юрика > Літературне Запоріжжя — Електрон. дані. — Режим доступу:
<https://pilipyurik.com/literaturne-zaporizhzhia/literatory/zirky-ne-rozkazhut-tak-iak-olha-lishchuk/>
- Зустріч з письменницею Ольгою Ліщук «Казки старої шовковиці» РадіоДень «Між нами» 18 02 2021. - Електрон. дані. - Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=Ft9oY87FOjk>
- ЛІЩУК Ольга. Письменницький портал Пилипа Юрика > Літературне Запоріжжя — Електрон. дані. — Режим доступу:
<https://pilipyurik.com/literaturne-zaporizhzhia/literatory/olha-lshshchuk/>
- Молюся і чекаю на той день, коли зможу повернутись, — запорізька письменниця з Польщі. — Електрон. дані. — Режим доступу: <https://spravzhne.media/ukr/specproject/1745220965-molyusya-i-chekayu-na-toy-den-koli-zmozhu-povernutis-zaporizka-pismennitsya-z-polshchi>

Запрошуємо
до Наукової бібліотеки
НУ "Запорізька політехніка"
для більш детального
ознайомлення
з творчістю
Ольги Сінчуک

